

Noget lignende gælder delvis i enkelte andre Egne af Landet, og naar man ved en Skattereform afskaffer alle faste Statsskatter og samtidig afløser Tiendeafgifterne, vil det ikke være rigtigt at lade nogen Del af den Slags Skatter og Afgifter blive tilbage for nogen enkelt Landsdel, og vedkommende maa derfor have Krav paa at faa de 2 sidste Klasser af Afgifter behandlede som i det øvrige Land, saaledes at Statsskatterne bortfalde, og Tiendeafgifterne afløses i Overensstemmelse med Tiendelovforslagets Regler. Det maatte saa bero paa en nærmere Undersøgelse, hvilke af disse Afgifter der maa betragtes som Statsskatter og hvilke som Tiendeafgifter.

Naar Bornholm paa den Maade stilles lige med det øvrige Land, maa der selvfølgelig ogsaa være Lighed i Ejendomsskylden. Af Hensyn hertil stilles Ændringsforslag Nr. 10.

Udvalget anser det for urigtigt at medtage Besætning og Inventarium samt Maskiner ved Vurdering til Ejendomsskyld. Flertallet (Bertelsen, Dalsgaard, Hey, K. Jensen-Try, Madsen-Mygdal, Jens Rasmussen, Rottbøll og Sørensen-Egaa) begrundet dette, dels af Hensyn til de mindre Ejendomme, dels ogsaa fordi man derved opnaar større Ensartethed i Beskatningen for By og Land og for de forskellige Landsdele. Statistisk Aarvog for 1902, Side 50 oplyser, at Værdien af Besætning og Inventarium ved almindelig frit Salg af Landejendomme i de sidste 5 Aar har udgjort i Gennemsnit pr. Td. Hartkorn:

mellem $\frac{1}{4}$ og 1 Td. Hartkorn..	2,156 Kr.
fra 1 til 2 — — ..	1,742 —
- 2 - 4 — — ..	1,401 —
- 4 - 12 — — ..	1,210 —
- 12 og derover	1,157 —

I Gennemsnit pr. Td. Hartkorn 1,329 Kr.

Disse Tal vise med tilstrækkelig Tydelighed, at Skatten er voksende nedad, naar Besætning osv. er medregnet, hvorimod Vurdering af den nøgne Jord (Grund) og de nøgne Bygninger efter ensartede Regler tilvejebringe den størst mulige Lighed i Beskatningen. Paa Grund heraf stiller Flertallet Ændringsforslag Nr. 2.

Nr. 4 og 29 ere Resultatet af de Overvejelser, Udvalget har haft i Anledning af de ekstraordinære Forhold, der ere til Stede ved Vurdering af Skovejendomme.

Nr. 7. Udvalget finder det tilstrækkeligt, at der foretages Vurdering til Ejendomsskyld hvert 10de Aar, særlig ogsaa fordi der paa anden Maade er anvist Ejeren eller Brugeren af en Ejendom Lejlighed til at faa Omvurdering i Mellemtiden, hvis han ønsker det. Imidlertid anser man det for rigtigst, at den første Omvurdering foretages om 5 Aar.

Nr. 8. Angaaende Begrundelsen af dette Forslag henvises til, hvad foran er anført.

Nr. 13 gaar ud paa, at kommunale Ejendomme, som ere beregnede paa at give Kommunen Indtægt, eller ikke anvendes til Fyldestgørelse af kommunale Formaal, kunne ikke være fritagne for Ejendomsskyld.

Nr. 18, 19, 20 og 21. Da de mindre Ejendomme i Handel og Vandel ere forholdsvis dyrere end de større, dels fordi der er større Konkurrence om de smaa Ejendomme og dels fordi disse ved Ejerens eller Brugers personlige Arbejdskraft som Regel give større Udbytte, vil det være nødvendigt at indrømme passende Afdrag for den Slags Ejendomme, for ogsaa i den Henseende at naa til en nogenlunde ligelig og retfærdig Beskatning. Særligt af Hensyn hertil har man som foran anført undladt at medtage Besætning, Inventarium m. v. ved Vurdering til Ejendomsskyld. Ved denne Forholdsregel yder man i første Række Retfærdighed mod de mindre Ejendomme. Tage vi f. Eks. en Ejendom til Værdi 12,000 Kr. med Besætning og Inventarium, og 9,000 Kr. uden Besætning og Inventarium, gaar en saadan Ejendom paa Forhaand ned til 9,000 Kr. Men dette Fradrag er ikke nok. Naar et Stykke Jord boniteres til Hartkornsansættelse, bliver Boniteringen ens, enten Jorden ejes af en Husmand eller af en Godsejer. Men naar samme Stykke Jord vurderes til Ejendomsskyld, bliver Værdien større i Husmandens end i Gods-